

Şeyh Mevlana Hafız Zülfikar Ahmad Nakşibendi
Müceddidi'den (k.s)
**Müminin Kalbinde Muhabbet-i İlahi ve
Haşyet-i İlahi'nın Önemi**

Tercüman: Mevlana Murad Şafak

Bu makale Şeyh Hz. Hafız Zülfikar Ahmad Nakşibendi Müceddidi'nin (k.s) 2015 yılında Konya şehrinde yaptığı bir vaazın Türkçe çevirisidir. Bu vaazı, Mevlana Celaleddin-i Rumi ؒ Hz.leri'nin mezarına yakın bir yerde verildi ve tercüme için Mevlana Murad Şafak yardımcı oldu.

الحمد لله وكفى وسلام على عباده الذين اصطفى عما بعد فاعوذ بالله من الشيطان الرجيم
 بسم الله الرحمن الرحيم
 ومن يطع الله ورسوله فقد فاز فوزا عظيما
 سبحن ربك رب العزة عما يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين
 اللهم صل على سيدنا محمد وعلى آل سيدنا محمد وبارك وسلم

Her kim yeryüzünde Allah ﷻ ve Rasülü'ne ﷺ itaat ederek hayat geçirirse o ebedi kurtuluşa ermiştir. Dinimizde iki önemli hüküm vardır birincisi Emirler, yani yapmamız gereken şeyler ve ikincisinde Yasaklar, menedilen şeyler. Mesela namaz kılmak, oruç tutmak...vs yapmamız gereken şeylerdir ve namahreme bakmak, yalan söylemek, haset etmek, kin tutmak, kibirli olmak...vs yasak edilen şeylerdir.

Emirleri yerine getirmek için Allah ﷻ'nin Muhabbeti yani sevgisi kalpte olması gerekmektedir.

ان المحب لمن يحب مطيع

(Birisini seven kişi sevdiğine itaat eder.)

Annen'in kalbinde kendi çocuğunun sevgisi vardır ve o yüzden gece gündüz fark etmeden, yorulmak bilmeden çocuğuna bakar ve hizmet eder. Aynı şekilde kalbinde Allah ﷻ sevgisi olan bir mümin gece gündüz ibadetle meşgul olur ve amellerde yorulmayı bilmemektedir. Geçmişteki Büyük Alimlerin kalpleri Allah ﷻ'nin sevgisiyle dolu olduğu için onlar hiç yorulmadan ibadetle meşgul olurlardı.

Imam Ebu Hanife ر.ه. senelerce yatsı namazının abdestiyle sabah namazını kılmış. Efendimiz ﷺ geceleri o kadar ibadet ederdi ki mübarek ayakları şişerdi. Hz. Fatıma رضى الله عنها bir keresinde yatsı namazından sonra iki rekat namaz kılmak için niyet etmiş, o namazda tilavetten o kadar zevk almış ki sabah namazın vakti girmiş, selam verip, ellerini kaldırdıktan sonra şöyle demiş "Ey Allah'ım senin gecelerin o kadar kısa ki iki rekat namaz kılmakla gece bitti".

Genel düstur şudur, kişi sevdiği kimseyi görmek ister, onunla konuşmak ve onunla beraber olmak ister. İnsanın Allah'ı tealayı bu dünyada görmesi mümkün değildir fakat Allah ﷻ bunun için bizlere namazı verdi, İnsan en azından namazda Allah'ı ﷻ görüyor gibi hayal edebilir **أن تعبد الله كأنك تراه**. İnsan Allah ﷻ ile konuşmak istiyorsa Kur'an'ı Kerimi okusun, Hadis Şerifte şöyle rivayet ediliyor 'Mümin namazda 'Elhamdulillah Rabbil Alemin dediği zaman Allah ﷻ cevap olarak 'Hamedeni abdiy' yani Benim kulum beni Hamd etti buyuruyor. Mü'min bir ayeti okuduğu zaman Allah ﷻ ona cevap veriyor ve bu şekilde devam ediyor. Mü'min Allah'ı ﷻ çok sever ve onunla beraber olmak ister ve dolayısıyla zikirle meşgul olur, çünkü o Allah'ın ﷻ zikiriyle meşgul olduğu müddetçe Allah ﷻ ile beraberdir. Bir defasında Allah ﷻ Musa عليه سلام şöyle buyurdu;

أتحب أن أسكن معك في بيتك يا موسى

Ey Musa عليه سلام ben senin evinde seninle beraber olmamı ister misin?. Hz. Musa A.S Allah'ı ﷻ aşırı seven biriydi hemen **فخر لله ساجدا** secdeye kapandı ve şöyle dedi;

كيف تسكن معي في بيتي

'(Allah'ım ﷻ) Sen nasıl benim evimde benimle beraber olabilirsin'

Allah ﷻ şöyle buyurdu;

أنا جليس مع من ذكرني

Kim Beni zikir ederse Ben onunla beraber olurum. Her kim Allah ﷻ ile beraber olmayı istiyorsa o kişi Allah'ı çokça zikir etsin, kim Allah ile konuşmak istiyorsa o kişi Kur'an'ı Kerim okusun. kimde Allah'ı görmek istiyorsa o kişi namaz kılsın ve kıyamet gününde Allah'ı ﷻ göreceğini tasavur etsin. O yüzden Allah'ı ﷻ seven kişi Kur'an'ı Kerimi okumaktan hiç yorulmaz. Hz. Osman رضی الله عنه buyuruyor ki eğer sizin kalpleriniz temiz olsaydı, asla Kur'an'ı Kerimi okumaktan bıkmazdınız. İmam Ebu Hanifeؒ ramazan ayında 63 defa Kuran Kerimi hatim ederdi, gündüzleri otuz hatim ve geceleri otuz hatim ve ayrıca teravih namazında cemaatla beraber üç hatim ederdi. İmam Şafiؒ buyuruyor ki;

bir defa Mekke'den Medineye gitmem on altı gün sürdü ve o süreçte on altı tane hatim yaptım. Bu gün biz konforlu araba ile sefer yapıyoruz ama birkaç sayfa okuyamıyoruz, onlar ise at üstünde deve üstünde dağların üstünden geçerek terleyip, o kadar meşakketli günde, bir kere hatim yapabiliyorlardı. Bir düşünün sıcak bir günde iyice yorulup ve terleyip işinizden eve döndüğünüzde eşiniz size soğuk bir ayran ikram etse, siz onun her bir yudumunu nasıl bir zevk ve iştahla içerdiniz? İşte kalpleri temiz olan insanlar da Kur'an-ı Kerimi okuduğu zaman her bir ayetten lezzet alıyor. Ufak bir çocuğa dondurma verdiğinizde her yediği lokmadan ne kadar lezzet alıyor. işte Allah ﷻ dostları da bu şekilde Kur'an-ı Kerim'i okumaktan lezzet alıyorlar. Bir defasında ben bir çocuk gördüm ve o sürekli ağzını hareket ettiriyordu. ne yapıyorsun diye sorduğum da? sakız çiğniyorum dedi, bir saat boyunca onu lezzetle çiğnemişti. O an hemen aklıma şu geldi, Allah ﷻ dostları da geceleri ibadet ederken bir ayeti kerimeyi tekrar tekrar okuyarak ondan lezzet alıyorlardı.

Hadis Şerif'te Efendimiz ﷺ bir gece sabaha kadar sadece bir şu Ayeti kerimeyi okuyarak geçirdiği geçmektedir:

إن تعذبهم فإنهم عبادك

Hz. Aişe validemiz رضى الله عنها hakkında da aynı şekilde bir gece boyunca şu ayeti kerimeyi okuyarak geçirdiği rivayet ediliyor:

وبدا لهم من الله ما لم يكونوا يحتسبون

İşte Allah ﷻ muhabbeti kalbde olursa Kuran Kerimi okumak, namaz kılmak, Allah'ın ﷻ zikiriyle meşgul olmak insana çok kolay gelir. İnsanın bu işleri yapmasını gönlü ister.

Bir genç bizi evine davet etti bizi camiden arabası ile aldı. Bu kardeş yeni evliydi tabiki yeni evlenen kişi eşini çok sever. İlk günlerde genelde koca ve eşi arasında çok sevgi ve muhabbet vardır. O şahıs yanımızda eşini aradı ve şöyle haber vermeye başladı "biz arabaya bindik, şimdi yoldayız" birkaç dakika sonra tekrar aradı ve ona "biz şu yoldan şu yere geldik ve trafik az, sen çayı hazırla" dedi. biraz sonra tekrar aradı ve haber verdi. böylece neredeyse on beş kez eşini yoldayken aradı. Evin kapısına gelince "biz kapıdayız, kapıyı açıyoruz" demek için tekrar aradı. Ben o gün bu şahsın eşini ne kadar çok sevdiğini ve onunla konuşmak için bahaneler aradığını anladım. işte Mümin de Allah'ı ﷻ seviyor ve Onunla buluşmak için bahaneler arıyor. Abdest aldıktan sonra Abdest şükür namazı kılayım der, Camiye girdiğinde Tahiyetü'l Mescid

namazı kılayım der. İşrak namazının vakti gelmiş, kuşluk vaktinde kuşluk namazı kılayım, Evvabin namazının vakti gelmiş o namazı kılayım diye çeşitli namazları kılar. Aynı şekilde geceleyin Teheccüd namazını kılar. Mümin bu namazlarını tekar tekrar eda ediyor. o aslında Allah'ı ﷻ sevdiği için Onunla konuşmak istiyor ve böylece bahaneler arıyor. Dünya ehilleri telefonda konuşuyorlar, Allah dostları ise seccade Allah ﷻ ile konuşuyorlar.

İnsanın kalbinde Allah ﷻ muhabbeti olursa ibadet etmek ona çok kolay gelir ve asla ibadetten bıkmaz.

Hız. Karz ؒ 70 yaşında yaşlı bir adamdı, her gün 70 tavaf ederdi. Her tavafin 7 şavtı vardır buna göre 490 kere Kabe'nin etrafında dönüyor, ve her tavafta 2 rekât namaz vacip olduğuna göre 140 rekatta nafîle namaz kılması gerekiyor. Bir düşünün 70 yaşında bir yaşlı 140 rekât namaz kılıyor ve bunun haricinde günün diğer ibadetleri de var. Biz şimdi 10 rekât nafîle namaza kılıyoruz bu bile bize çok zor geliyor ve hemen yoruluyoruz.

Allah ﷻ sevgisi insanın kalbinde olursa ibadet etmek ona çok kolay gelir ve ibadet yapmaktan lezzet alır.

Deniliyor ki Allah dostları geceyi bir damadın gelini zıfâf gecesinde beklediği gibi beklerdi. Yani sabırsızlıkla geceyi bekliyor taki Rabbine ibadet etsin.

Aynı şekilde insanın kalbinde Allah ﷻ korkusu olursa günahları terk etmek o kişiye kolay gelir.

Bir genç hocanın yanına gelir ve şöyle der “siz bize namahrem'den gözünü sakının diyorsunuz ama ben bunu yapamıyorum, Pazarda dolaşırken sağa sola bakıyorum, bir kişiden diğer kişiye bakıyoruz. Ben ne yapmalıyım? gözümü kontrol edemiyorum. Bana bir metod öğretin” demiş. Hoca efendi, peki ben sana bir yöntem öğreteceğim. Bu süt dolu kaseyi pazarın öbür köşesinde oturan Alime götür sonra buraya geri gel der. O genç, ben bu işi kolyalıkla yapabilirim der. Hoca efendi şöyle ilave eder: “bir şart daha var, şu kişi seninle beraber gidecek eğer çarşıda süt dolu kaseden biraz dökersen bu kişi senin ensene bir tane patlatacak” der. Genç buna mecbur olduğundan kabul eder ve yola koyulur. Genç çok dikkatli bir şekilde yürür ve sütü yerine ulaştırır ve mutlu bir halde geri döner. Hoca efendiye “Ben vazifeyi yerine getirdim ve sütü hiç dökmüdüm” der. Hoca efendi sorar, yolda kaç defa namahreme baktın? Genç, hiç bakmadım, bakmak aklıma bile gelmedi der çünkü o genç yol boyunca sütü dökersem arkamdaki şahıs enseme vuracak ve ben rezil olacağım diye pür dikkat sağa sola bakmadan yürür. Hoca efendi işte bir Müminin kalbinde de şu

koru vardır: eğer bir günah işlersem kıyamet günündeki insan kalabalığının önünde rezil olurum diye korkar. Bu yüzden o kişi günahlardan uzak durur. Bir yılın görmüşüzdür elbette, bazılarının çeşitli renklerde güzel derisi vardır buna rağmen ona kimse asla dokunmak istemez çünkü hepimiz biliyoruz ki eğer yılan sokarsa insan canından olur. İşte günahlar da insana çok cazip gelir ama Allah dostları o günahı işlemezler çünkü onlar biliyorlar ki o günah onları imanından eder. O yüzden insanın kalbinde Allah ﷻ korkusu olursa günahları terk etmek ona kolay gelir.

Mesela hiç kimse yalıtılmamış bir elektrik teline dokunmaz çünkü herkes biliyor ki ben ellediğim de elektrik çarparsa canımdan olurum. İşte aynı şekilde Allah dostları da günaha el uzatmazlar çünkü onlar biliyorlar ki bir günaha müptela olursam imanıma zarar gelir.

Neticede insanın kalbinde; Allah ﷻ muhabbeti olursa amelleri yapmak ona kolay gelir, ve insanın kalbinde Allah korkusu olursa günahları terk etmek ona kolay gelir. Bizim bu iki nimete çok ihtiyacımız var. Allah'tan ﷻ bunları istememiz gerek. Peygamber Efendimiz ﷺ de bu nimetleri Allah'tan ﷻ istemesini bizlere tavsiye etmiştir. Ve şöyle dua etmiştir:

اللهم اني اسألك حبك

Ey Allah! ben Senden Senin muhabbetini istiyorum.

Peygamber Efendimiz ﷺ Allah'tan ﷻ Onun korkusunu da istemiştir;

اللهم اني اسألك من خشيتك ما تحول به بيني وبين معاصيتك

Ey Allah! Senden Bana günah işlememe engel olacak haşyetini (korkunu)istiyorum.

Allah dostlarının kalplerinde çok haşyet vardı ve onun yüzünden günahlardan uzak kalırlardı. Her zaman ağarlardı ve imana zerre kadar noksan gelecek diye endişe ederlerdi.

Hz. Ebu Bekir رضی الله عنه şöyle dermiş, keşke bir müminin bedeninde bir kıl olsaydım, keşke ben bir yulaf sapı olsaydım, aah keşke ben bir ağacın yaprağı olsaydım, keşke annem beni doğurmamış olsaydı.

Hz.i Ömer رضی الله عنه celil ul kader bir sahabe idi. Onun hakkında Peygamber Efendimiz ﷺ şöyle buyurmuştur, Ömer'in رضی الله عنه gittiği yoldan şeytan gitmez. 18 ayet kur'anı kerimde onun önerisiyle gelmiş.

كان رأيه موافقا لوعي والكتاب

Onun reyî Kur'an'a muvafıktı.

Peygamber Efendimiz ﷺ şöyle buyurdu;

الحق ينطق على لسان عمر

(Ömer'in dilinde Hak çıkıyor)

Ama ömer r.a. kendi ahiretini düşünüp çok ağlardı. Rivayetlerde şöyle geçiyor, Hz. Ömer رضى الله عنه o kadar ağlarmış ki yanağında ağlama izleri görünürmüş. Siz hayatınızda hiç öyle birini gördünüz mü? İşte Hz. Ömer رضى الله عنه Allah korkusundan dolayı o kadar ağlayan biriydi. Bir defasında kendi hilafet zamanında Hz. Huzeyfe'yi رضى الله عنه yanına çağırdı. Hz. Huzeyfe رضى الله عنه

Peygamber Efendimizin ﷺ sırdaşydı. Efendimiz ﷺ ona münafıkların isimlerini söylemişti ve kimseye söylememesini buyurmuştu. Hz. Huzeyfe رضى الله عنه neden çağrıldığını sorduğunda cevap olarak, Hz. Ömer رضى الله عنه ona münafıkların isimlerinin sende olduğunu biliyorum onları kimseye söyle diye peygamber efendimiz sav'in emrinde biliyorum ben senden şunu bilmek istiyorum benim ismim o münafıkların arasında var mı? bana bunu söyle. Onun kalbinde o kadar Allah korkusu vardı.

Aynı şekilde onlardan sonra gelen Tabiin'in kalplerinde Allah'ın haşyeti vardı. Hz. Hasan Basri'nin رضى الله عنه hakkında şu ifadeler yazılmıştır, o kadar ağlardı ki göz yaşları bulunduğu yeri ıslatmış. Seyyiduna Süfyan Sevri رضى الله عنه büyük bir fıkıh Alim olarak biliniyor. İmam Ebu Hanife'nin رضى الله عنه asrında yaşamıştır. Bir keresinde çok şiddetli bir şekilde ağlıyordu, onun bir arkadaşı geldi ve neden o kadar ağladığını sordu, bir günah mı işledin diye sorduğunda Hz. Süfyan رضى الله عنه bir buğday tanesi kaldırıp, Allah'a رضى الله عنه yemin ederim. Ben Allah'a رضى الله عنه şu buğday taneciği kadar bile karşı gelmedim. O zaman niye ağlıyorsun diye sorunca cevap olarak, şu anda Allah رضى الله عنه bana bu iman nimeti verdi lakin bilmiyorum ki dünyadan gideceğim zaman bu nimet bende olduğu halde mi gideceğim diye bundan dolayı ağlıyorum.

Hz. Abdullah Bin Mubarek رضى الله عنه İmam Ebu Hanife'nin رضى الله عنه öğrencisi ve büyük bir Muhaddis idi. Hz. Şeyhul Hadis Mevlana Zekkeriya رضى الله عنه yazıyor ki bir derste onun 40,000 tane öğrencisi ondan hadis dersi almış. O zamanları ses sistemi yoktu, eskiden namazda da olduğu gibi, imam tekbir getirdiğinde diğer insanlar duysunlar diye onlarda tekbir getirirdi, aynı şekilde ders esnasında tayin edilmiş talebeler duyduğu hadisi ileriye yüksek sesle duyururlardır. Şeyhul Hadis رضى الله عنه buyuruyor ki bir dersinde 1100 kişi sesi arkaya duyuran olurmuş. O kadar büyük bir Muhaddis ki 40,000 tane öğrenci bir vakitte hadis öğreniyordu. Onun hakkında rivayet ediliyor ki ölüm anı geldiğinde yatağında yatıyordu.

Öğrencilerini çağırdı ve kendisini toğrağın üstüne yatırmalarını emretti. O zamanlar evlerde yerler mermer döşeli veya halı kaplı değildi, sadece toprak vardı. Öğrencileri şaşırıp ne yapacaklarını bilemediler. Hoca efendi yere yatırmalarında ısrar etti. Fıkıhta deniliyor ki: emir edepten üstündür.

الأمر فوق الأدب

O yüzden Hoca efendiyi aldılar ve yere koydular fakat dayanamadılar ve hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladılar. çünkü Hz. Abdullah Bin Mubarek'in ^ع kendi yanağını yere sürüyor ve sakalını tutup ağlayarak şöyle diyordu "Ey Allah ^ﷻ Abdullaha ihtiyarlığından dolayı merhamet et. O şöyle demedi Ey Allah! Ben bir muhaddisim. binlerce talebenin hocasıyım. yüz binlerce kişinin hidayetine sebep oldum. o şuna inanıyordu ki ben Allah'ın huzurunda ona sunacak hiçbir amelim yok. Allah'ın şanı çok yücedir. O aciziyetini gösterip şöyle demiş "Ey Allah ^ﷻ Abdullaha ihtiyarlığından dolayı merhamet et.

biz koşa koşa, zorluklara katlanarak, bütün meşaketlere rağmen amelleri yapmak istiyorsak, o zaman biz kalplerimize Allah ^ﷻ sevgisini getirmemiz gerek . Nehiy edilen şeylerden, günahlardan kurtulmak istiyorsak o zaman Allah'tan ^ﷻ Onun korkusu ve haşyetini istememiz lazım.

انما يخشى الله من عباده العلماء

(Allah'tan ^ﷻ ancak ilim sahipler korkarlar)

Bunu not edebilirsiniz ki çokca sevap amelleri işlemek, salihinlerin yoludur. Günahlardan sakınarak hayat geçirmek ise siddıkların yoludur.

Dua edelim ki Allahu Teala ^ﷻ bizlere iyi amelleri yaparak ve günahlardan uzak durarak bir hayat yaşamayı nasip etsin.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين